

Predmet: Čuška/Qushk (Toplica Miladinović i dr.)

Viši sud u Beogradu – Odeljenje za ratne zločine

Broj predmeta: K-Po2 4/2015

Krivično delo: ratni zločin protiv civilnog stanovništva iz člana 142. KZ SRJ

Glavni pretres: 12. 4. 2024.

Ranije razdvojeni postupak u odnosu na optuženog Toplicu Miladinovića, koji se vodio pod poslovnim brojem K-Po2 2/24, spojen je sa postupkom koji se vodi protiv optuženih Siniše Mišića, Slaviše Kastratovića, Bobana Bogićevića, Abdulaha Sokića, Lazara Pavlovića, Milana Ivanovića, Korićanin Veljka i Predraga Vukovića, tako da se postupak nastavio kao jedinstveni postupak protiv svih optuženih koji se vodi pod poslovnim brojem K.Po2 4/2015. Zbog spajanja postupka, ponovljene su radnje izvedene tokom postupka 3. i 5. aprila 2024. godine kojima nije prisustvovao Toplica Miladinović, odnosno iznošenje završnih reči, na način da su Javni tužilac za ratne zločine, punomoćnica oštećene i branioci optuženih Siniše Mišića, Slaviše Kastratovića, Bobana Bogićevića, Abdulaha Sokića, Lazara Pavlovića, Milana Ivanovića, Korićanin Veljka i Predraga Vukovića ostali pri ranije iznetim završnim rečima.

Završna reč branioca optuženog Toplice Miladinovića

U završnoj reči, branilac optuženog Toplice Miladinovića, advokat Goran Petronijević, naveo je da u svemu ostaje pri završnoj reči koju je izneo tokom ranijeg postupka 23. januara 2014. godine. Ukazao je da je neprihvatljivo da se u optužnici OVK naziva „naoružanom vojnom formacijom“ jer se radi o terorističkoj organizaciji, te da je kao takva i navedena u brojnim pravosnažnim presudama koje su doneli domaći sudovi. Ukazao je da je raznim komisijama koje s spremaju da tuže Srbiju za genocid na Kosovu potrebna jedna ovakva presuda. Toplica Miladinović, njegov branjenik, potreban je onima koji su tada pisali optužnicu, a to je Fond za humanitarno pravo čiji interes nisu bile žrtve već da preko optužnice u ovom postupku uveže sam vojni i državni vrh u umešanost u ove zločine, pa je to bio i jedini razlog zbog kog je optužen. To je bio interes Fonda za humanitarno pravo koji je uspeo da nametne tužilaštvu, koje pak, svoje optužbe zasniva na iskazima dva krajnje kompromitovana svedoka koji su nekada bili zaštićeni – Zoranu Raškoviću i Zoranu Obradoviću. Oni nikada nisu trebali da dobiju status zaštićenih svedoka već da budu svedoci optuženi. U zmaneu za odustajanje tužilaštva od njihovog gonjenja, oni su u svojim iskazima izneli niz neistinitih i krajnje nelogičnih tvrdnji tereteći Toplicu Miladinovića. To su svedoci koji nemaju kredibilitet, jer su, pored Nebojše Minića, koji nema premca, najveći kriminalci. Sam opis radnje za koju se Miladinović tereti, da je navodno izdao naređenje Miniću i to Interventnom vodu, je neodrživ, jer Interventni vod kao formacija nije ni postojao u sastavu 117 odeda VTO Peć. Minić nije bio nikakv oficir ni u komandnoj strukturi ovog odreda već samoproglašeni komandant. Kako je nastao taj Interventni vod, opisali su sami optuženi navodeći da su se sastali u jednoj kafani u Peći gde su izabrali Minića za komandanta. Krajnje je nerealno i neverljivo da je optuženi Miladinović izdao naređenje Miniću, koji je sada navodno pokojni, koje niko nije čuo, kog nema nigde u dokumentima VTO, te da Minić takvo navodno naređenje prenosi usmeno samo svedocima tužilaštva Raškoviću i Obradoviću i nikom drugom. Minić je “Bio u talu”

sa Borom Vlahovićem koji je bio načelnik SUP-a Peć, to je bila opštepoznata činjenica. Oni su reketirali albanska sela tako što su uzimali po 150-200.000 DM da policija u ta sela više ne ulazi. Događaji u selu Čuška 14. maja 1999. godine su bili akcija u režiji Minića a ne vojske. Jedina akcija 117. VTO Peć u Čuški bila je 17. aprila 1999. godine, o kojoj postoje dokumenti, koja je izvršena tako da na istu niko od meštana nije imao primedbi, niti je iko tada stradao. Za razliku od te vojne akcije, gde je sve dokumentovano, o događaju od 14. maja 1999. godine nema ništa. Za vreme događaja u Ljubeniću optuženi Miladinović je bio na sasvim drugoj lokaciji, koji, pre svega, uopšte nije ni spadao u teritorijalnu nadležnost 177 VTO Peć. Pored toga, Jedni materijalni dokaz koji je ponudilo tužilaštvo je nekakav navodni prepis ratog dnevnika Vojnog odseka Peć u čijem sastavu je bio i 177 VTO, mada nije utvrđeno na osnovu kog dokumenta je sačinjen takav prepis. Kako nema dokaza da je njegov branjenik počinio krivično delo za koje se tereti, predložio je sudu da ga oslobodi od krivične odgovornosti.

Završna reč optuženog Toplice Miladinovića

U završnoj reči, optuženi Toplica Miladinović naveo je da u celosti prihvata završnu reč svog branioca i dodao da je do podizanja optužnice redovno išao u svoje rodno selo na Kosovu, i da nikada nije imao problema. Za događaje za koje je optužen saznao je tek kada je uhapšen. Dana 14. maja 1999. godine bio je u mestu Banja i to može da potvrdi 120 ljudi, jer je tada vršen razmeštaj jedinica. Ratni dnevnik koje koristi tužilaštvo je falsifikat jer je originalna dokumentacija komisijski uništena.

Završna reč optuženog Slaviše Kastratovića

U završnoj reči, optuženi Slaviša Kastratović naveo je da u celosti prihvata završnu reč svog branioca i dodao da sve što se navodi u optužnici da je urađeno nije tačno. Do optuženja je živio na Kosovu gde i danas živi deo njegove porodice. Da je uradio ono za šta se optužnicom tereti, niko od njih ne bi ostao na Kosovu.

Završna reč optuženog Bobana Bogičevića

U završnoj reči, optuženi Boban Bogičević prihvatio je celosti završnu reč svog branioca i zapitao se, da su zaista radili to što pričaju nekada zaštićeni svedoci, zbog čeka takve aktivnosti nisu nastavili i posle rata, kao što su ti svedoci uradili.

Završna reč optuženog Veljka Korićanina

U završnoj reči, optuženi Veljko Korićanin pridružio se završnoj reči svog branioca i naveo da je "ni krvi ni dužan".

Završna reč optuženog Abdulaha Sokića

U završnoj reči, optuženi Abdulah Sokić u celosti je prihvatio završnu reč svog branioca i naveo da nije kriv.

Završna reč optuženog Siniše Mišića

U završnoj reči, optuženi Siniša Mišić pridružio se završnoj reči svog branioca navodeći da nema šta da doda.

Završna reč optuženog Lazara Pavlovića

U završnoj reči, optuženi Lazar Pavlović naveo je da prihvata u celosti završnu reč svog branioca.

Završna reč optuženog Milana Ivanovića

U završnoj reči, optuženi Milan Ivanović naveo je da u celosti prihvata završnu reč svog branioca.

Završna reč optuženog Predraga Vukovića

U završnoj reči, optuženi Predrag Vuković naveo je da prihvata u celosti završnu reč svog branioca i dodao da je optužnica protiv njega revanšizam nekadašnjeg zaštićenog svedoka Zorana Raškovića.

Objavljivanje presude zakazano je za 24. april 2024. godine sa početkom u 10.00 časova u sudnici broj 2.

Fond za humanitarno pravo